

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007015 19 Кв 6
Бања Лука, 13.02.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњичених Марка Зарића, Петра Бујиновића, Борислава Илића, Мирослава Гаврића, Стефана Лазаревића, Давида Сандића, Александра Петровића, Николе Миљинковића, Милана Миљинковића, Душана Радовановића, Немање Мичукића, Огњена Јеремића, Радмила Рунића и Миле Лукића, због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске и учествовање у тучи из члана 135. став 1. истог закона, одлучујући о приједлогу Окружног јавног тужилаштва Бијељина број Т14 0 КТ 0023739 18 од 06.02.2019. године, за продужење притвора против осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића, након изјашњења осумњичених и њихових бранилаца поводом тог приједлога, дана 13.02.2019. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор против осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића, за још 1 (један) мјесец, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 15.03.2019. године и то осумњиченом Марку Зарићу до 10,00 часова, а осумњиченом Петру Бујиновићу до 15,00 часова.

О б р а з л о ж е њ е

Окружно јавно тужилаштво Бијељина, поднијело је овом суду приједлог за продужење притвора за још један мјесец, против осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића, број Т14 0 КТ 0023739 18 од 06.02.2019. године, против којих се спроводи истрага због кривичних дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и учествовање у тучи из члана 135. став 1. истог закона, из разлога прописаних у члану 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС).

На рочишту за изјашњење поводом приједлога за продужење притвора одржаном дана 11.02.2019. године, пред Окружним судом у Бијељини, у смислу члана 200. став 5. ЗКП РС, окружни јавни тужилац из Бијељине, Александар Радан је изложио приједлог за продужење притвора. Бранилац осумњиченог

Марка Зарића, адвокат Петко Будиша из Бијељине и бранилац осумњиченог Петра Бујиновића, адвокат Дејан Богдановић из Бијељине, изјавили су противљење приједлогу за продужење притвора, оспоравајући постојање основане сумње да су осумњичени починили кривична дјела за која се истрага спроводи, као и постојање посебног притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. У коначности су предложили да се тај приједлог одбије и осумњичени пуште на слободу или да им се умјесто притвора, евентуално одреде мјере забране. Осумњичени су се у цијелости придружили ријечима својих бранилаца.

Размотривши приједлог за продужење притвора, доказе и списе истражног предмета, на којима се приједлог заснива, као и изјашњење одбране поводом приједлога, овај суд је одлучио као у изреци рјешења, из следећих разлога:

Постојање основане сумње да су осумњичени Марко Зарић и Петар Бујиновић, починили кривична дјела која им се стављају на терет наредбом о спровођењу истраге Окружног јавног тужилаштва Бијељина, број Т14 0 КТ 0023739 18 од 16.9.2018. године, утврђено је и образложено приликом доношења ранијих рјешења Окружног суда у Бијељини о одређивању притвора (16.9.2018. године), као и рјешења о продужењу притвора против осумњичених (12.10.2018. и 13.11.2018. године), те рјешења овог суда од 13.12.2018. године. Од времена доношења тих рјешења па до данас није доведена у питање правилност чињеничних закључака на којима су ова рјешења заснована. Из свих до сада прикупљених доказа који су достављени суду, произилазе чињенице и околности на основу којих се утврђује да су осумњичени дана 15.9.2018. године, око 00,15 часова, у мјесту Дворови, подручје града Бијељина, заједно са више других лица, учествовали у међусобном физичком разрачунавању припадника навијачких група Фудбалских клубова „Црвена звезда“ и „Партизан“ и да је у том обрачуну Александар Пантић лишен живота, док је Борис Кашиковић задобио тјелесне повреде, те да су осумњичени Марко Зарић и Петар Бујиновић непосредно учествовали у нападу на покојног Александра коме су, ударцима руке и мотке у предјелу главе нанијели бројне тешке тјелесне повреде које су проузроковале његову смрт, услед дјелимичног разорења мозга у склопу повређивања главе. Основана сумња да је осумњичени Зарић учествовао у ударању, повређивању и лишењу живота Александра Пантића, произилази из изјаве осумњиченог Мила Лукића, те изјава непосредних учесника догађаја Бојана Радојевића и Сретена Павловића, док се основана сумња да је осумњичени Петар Бујиновић учествовао у ударању и усмрћењу оштећеног, поред чињенице да је био у првој групи лица која су напала Александра и друге супарничке навијаче, заснива на исказу осумњиченог Мила Лукића, који је у изјави коју је дао у ОЈТ Бијељина признао да је и он ударао оштећеног и истакао да је у возилу, по повратку у Бијељину, осумњичени Бујиновић рекао да га је и он ударио.

Према томе, разматрајући све доказе које је у досадашњој фази истраге прикупио окружни тужилац, овај суд сматра да и даље постоји основана сумња, као општи услов за одређивање и продужење притвора, да су осумњичени Марко Зарић и Петар Бујиновић починили кривична дјела убиства из члана 124. став 1. и учествовање у тучи из члана 135. став 1. КЗ РС.

Надаље, разматрајући притворски разлог прописан одредбом члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, овај суд налази да он и даље егзистира.

Такав закључак овај суд налази у чињеници да се истрага спроводи због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. КЗ РС (и учествовање у тучи из члана 135. став 1. истог закона), за које се може изрећи казна затвора од 10 (десет) година, чиме је остварен објективни услов за примјену притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Имајући у виду начин и околности извршења дјела и лишења живота оштећеног Александра Пантића, те тешко тјелесно повређивање оштећеног Бориса Кашиковића, да је дјело извршено на јавном мјесту, испред хотела „Свети Стефан“ у Дворовима, у Бијељини, у којем су учествовали већи број лица, припадника навијачке групе фудбалских клубова „Партизан“ и „Црвена Звезда“ из Београда (више од 20 навијача), овај суд налази да је дјело посебно тешко због самог начина извршења и посљедице (смрт оштећеног Александра Пантића и тешке тјелесне повреде оштећеног Бориса Кашиковића). Све су ово околности које, у својој укупности, представљају ванредне околности које оправдавају бојазан да би пуштање осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића на слободу резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда, како на подручју града гдје је дјело извршено, тако и шире.

С обзиром на наведено, овај суд налази да је ради очувања јавног реда и успјешног вођења кривичног поступка и даље неопходно задржавање осумњичених у притвору, па им је притвор продужен за још један мјесец на основу притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Притвор као најтежу мјеру којом се ограничава слобода осумњичених ни у овој фази поступка није могуће замијенити ни једном од блажих мјера прописаних законом.

Продужење притвора у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, поред постојања неког од разлога за притвор из одредбе члана 197. став 1. ЗКП РС, условљено је и тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, посматрано кроз запријећену казну (прецизирано на кривично дјело за које се може изрећи казна затвора 10 (десет) година или дуготрајни затвор и постојањем нарочито важних разлога који оправдавају продужење притвора преко три мјесеца.

Када се има у виду сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта великог броја осумњичених лица, за које постоји основана сумња да су дјело извршили, а ради се о 14 осумњичених лица, те доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити, у повезаности са тежином кривичног дјела за које се истрага спроводи, овај суд налази да наведене околности представљају нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, уз постојање напријед утврђеног посебног притворског разлога.

У конкретном случају, остварен је законски услов за продужење притвора, у смислу цитиране законске одредбе, који се огледа у тежини дјела, обзиром на запријећену казну за кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС, за које се води истрага, а нарочито важни разлози, као један од кумулативно

прописаних услова за продужење притвора у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, у овој фази истраге, се манифестују у наведеној сложености поступка истраге, те потреби, како је то образложено у приједлогу за продужење притвора, да се заврши вјештачење ДНК (за које тужилац у приједлогу наводи да је телофонским путем обавјештен да ће бити завршено за пет дана).

Имајући у виду одредбу члана 196. став 4. ЗКП РС, према којој трајање притвора мора бити сведено на најкраће нужно вријеме, те да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном хитношћу, те обим и карактер истражних радњи које је потребно завршити у даљем току истраге, посебно имајући у виду да су, од времена издавања наредбе за наведено вјештачење, предузимане потребне радње од стране поступајућег тужиоца ради окончања тог вјештачења, овај суд сматра да је продужење притвора у трајању од 1 (један) мјесец, нужно потребан период у коме ће се довршити истрага.

Због наведеног, сама чињеница да се сви остали осумњичени који су обухваћени наредбом за спровођење истраге, бране са слободе, коју су браниоци осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића изложили на рочишту поводом приједлога за продужење притвора, није релевантна за одлучивање о продужењу притвора против осумњичених Марка Зарића и Петра Бујиновића, јер се ради о примјени мјере притвора која се утврђује у сваком конкретном случају и у односу на сваког од осумњичених појединачно.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, одлучено као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Поука о праву на жалбу:

Против овог рјешења допуштена је жалба у року од 3 (три) дана по пријему истог, жалбеном вијећу Врховног суда Републике Српске. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић